

dosarul nr. 3ra-1803/16

prima instanță – (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) I. Chirtoacă
instan. de apel – (Curtea de Apel Chișinău) D. Manole, Iu. Cotruță, An. Bostan

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ranciuc Natalia împotriva Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale privind recunoașterea drept ilegal răspuns Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 1917-D-a/p-33/16 din 24 martie 2016, obligarea achitării indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului în cuantum de 30% din salariul lunar, începînd cu 15 aprilie 2013 pînă la atingerea vârstei de 3 ani – 15 aprilie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată cu titlul de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 000 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016 prin care respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 30 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2016 Ranciuc Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Civile și Situații Excepționale ale Ministerului Afacerilor Interne prin care s-a solicitat recunoașterea drept ilegală a răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 1917-D-a/p-33/16 din 24 martie 2016, a obliga pîrîtul să-i calculeze și să-i achite reclamantei Natalia Ranciuc, indemnizația lunară pentru creșterea și îngrijirea copilului-Ranciuc Mihail, în cuantum de 30% din salariul lunar, pornind de la data de 15 aprilie 2013 pînă la atingerea vârstei de 3 ani - 15 aprilie 2016, a încasa din contul pîrîtului în contul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, din căsătorie, la 15 aprilie 2013 s-a născut feciorul Ranciuc Mihail, fapt confirmat prin certificatul de naștere.

Potrivit extrasului din ordinul nr. 62-ef din 14 mai 2012 se confirmă că, Ranciuc (Ceban) Natalia a fost numită pe bază de contract în funcția de radiotelefonist al serviciului de gardă al detașamentului pompieri și salvatori sect. Ciocana, mun. Chișinău al Direcției situației excepționale mun. Chișinău al Serviciului protecție civilă și situații excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Conform extrasului din ordinul nr. 84-ef din 29 iulie 2013, reclamantei i-a fost acordat concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 16 iulie 2013 până la 15 aprilie 2016.

La 26 februarie 2015, reclamanta s-a adresat Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu cererea prin care a solicitat adoptarea unei decizii, privind calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului-Ranciuc Mihail în cuantum de 30% din salariul lunar calculat spre achitare, pornind de la 15 aprilie 2013, până la atingerea vârstei de 3 ani.

Potrivit răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, cererea reclamantei nu a fost satisfăcută că a fost depusă tardiv, făcând trimiterea la prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, respectiv cerințele reclamantei nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, menționând că, colaboratorul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, respectiv din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale. Prin urmare, reclamanta urmează să se adreseze la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Astfel, consideră că, răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale ale Ministerului Afacerilor Interne este emis în fond cu încălcarea legii și urmează să fie anulat din următoarele considerente.

Conform pct. 7 din Contractul individual de muncă, în perioada acțiunii prezentului contract, colaboratorii de poliție sunt supuși asigurării personale obligatorii de stat în corespundere cu legislația în vigoare.

Punctul 4.6 din contractul menționat supra, prevede că, angajatorul se obligă să efectueze asigurarea obligatorie de stat în caz de deces sau pierdere a capacității de muncă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

De asemenea, amentionat că, art. 30 din Legea serviciului protecției civile și situații excepționale, nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilit de legislație, iar art. 37 din legea respectivă prevede că, remunerarea colaboratorilor Serviciului se efectuează în conformitate cu Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în serviciul public.

Totdată, a invocat ca temei de drept prevederile art. 6 alin. (3) din Convenția nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției asupra maternității din 1952, art. 16 din Legea bugetului de stat pentru anul 2011, Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1487 din 15 noiembrie 2002 (f.d. 2-7).

La 05 mai 2016 Ranciuc Natalia a depus cerere de concretizare a cerințelor din cererea de chemare în judecată prin care a solicitat recunoașterea ca ilegal a răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, nr. 1917-D-a/p-33/16 din 24 martie 2016, a obliga pîrîtul să-i calculeze și să-i achite lui Ranciuc Natalia, indemnizația lunară pentru creșterea copilului, Ranciuc Mihail, în cuantum de 30%, din salariul lunar, pornind de la 21 iunie 2013, pînă la atingerea vârstei de 3 ani – 15 aprilie 2016. A încasa din contul pîrîtului în contul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei. (f.d. 35-38). În motivarea cererii de concretizare a indicat temeiurile similare expuse în cererea de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 13 mai 2016 Judecătoria Centru, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ranciuc Natalia împotriva Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale cu privire la anularea actului administrativ, s-a recunoscut ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 1917-D-a/p-33/16 din 24 martie 2016, s-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite reclamantei Ranciuc Natalia indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului minor Ranciuc Mihail, pentru perioada de la 26 iulie 2013 pînă la 15 aprilie 2016 în cuantum de 30% din salariul lunar.

S-a încasat în beneficiul Nataliei Ranciuc din contul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne suma de 3 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

S-a respins pretenția reclamantei Ranciuc Natalia privind calcularea indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului în cuantum de 30% pentru perioada de la 21 iunie 2013 – 26 iulie 2013 (f.d. 56).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 16 mai 2016 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărârei Judecătoria Centru mun. Chișinău din 13 mai 2016 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de Ranciuc Natalia (f.d. 64-65).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 30 mai 2016 (f.d. 84).

La 17 noiembrie 2016 Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2016 și a hotărârii Judecătoria Centru mun. Chișinău din 30 mai 2016 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Ranciuc Natalia.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, Ranciuc Natalia a încheiat contractul individual de muncă cu Șeful Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care Ranciuc Natalia a fost angajată în calitate de radiotelefonist.

Respectiv, intimata cunoștea că, asupra personalului atestat din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se răsfrîng prevederile Legii nr. 93 din 05 aprilie 2007 în care sunt prevăzute norme de drept și de bază a activității colaboratorului.

Astfel, au menționat că, potrivit art. 30 din legea respectivă, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat.

Prin urmare, din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul de stat.

Astfel, din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale, respectiv nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Totodată, au invocat că, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat, nu prevede încasarea pentru personalul atestat a contribuțiilor de asigurări sociale de stat, respectiv nu se efectuează nici indemnizația de creștere și îngrijire a copilului pînă la vîrsta de 3 ani, deoarece personalul acestui serviciu dispune de grad și statut special în conformitate cu Legea serviciului protecției civile și situațiilor excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007.

În final au menționat că, în conformitate cu Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului pînă la 3 ani se achită din contul mijloacelor bugetului de stat nu și din contul bugetului Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Prin urmare, au invocat că, atît instanța de fond cît și instanța de apel au interpretat eronat legea materială (f.d. 101-103).

La 14 decembrie 2016 avocatul Valeriu Dumitru în interesele Nataliei Ranciuc a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului despus ca inadmisibil.

Analizînd termenul de depunere a recursului, instanța de recurs remarcă următoarele:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 octombrie 2016. Potrivit scrisorii nr. 8906 copia deciziei a fost expediată părților la 31 octombrie 2016 (f.d. 97).

La materialele cauzei, nu este anexată dovada recepționării deciziei de către recurent.

Recurenta a depus cererea de recurs la 17 noiembrie 2016, respectiv, recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari